

дитячий християнський журнал

Стежунка

ISSN 2194-3796

2/2022

**БОГ ХОЧЕ, ЩОБ
Я РОЗПОВІДАВ
ПРО НЬОГО ІНШИМ**

С. 6

**ВЕЛИКОДНІЙ ПЛАН
ЧИТАННЯ БІБЛІЇ**

С. 16

**З ЖИТТЯ
МІСІОНЕРА
В ЕСТОНІЇ**

С. 24

МАЛЕНЬКІ МІСІОНЕРИ

Склади з букв на мафінах тему цього журналу.

Щоб бути місіонером,
не обов'язково їхати
до Африки!

Можна
просто роздавати
журнал «Стежинка»
та печиво на подвір'ї свого будинку
й розповідати людям
про Христа!

РАДІСНА НОВИНА ВЕСНИ

Людмила Власенко

У небі сонце миле сяє,
Тепло на землю посилає.
Весна іде! Тікай, зима,
Твоєї влади більш нема!

Світ оживе, веселим стане,
Сніг під промінням сонця тане,
Розквітли проліски в галях,
Пташки співають на гілках.

Нам навесні Бог нагадає,
Що в небі Він на нас чекає,
Усі ураз живими стануть
І перед Господом постануть.

Та в нас є добра новина:
Ісус дарує вічність нам!
За нас Він на хресті страждав
Й на небі дім підготував!

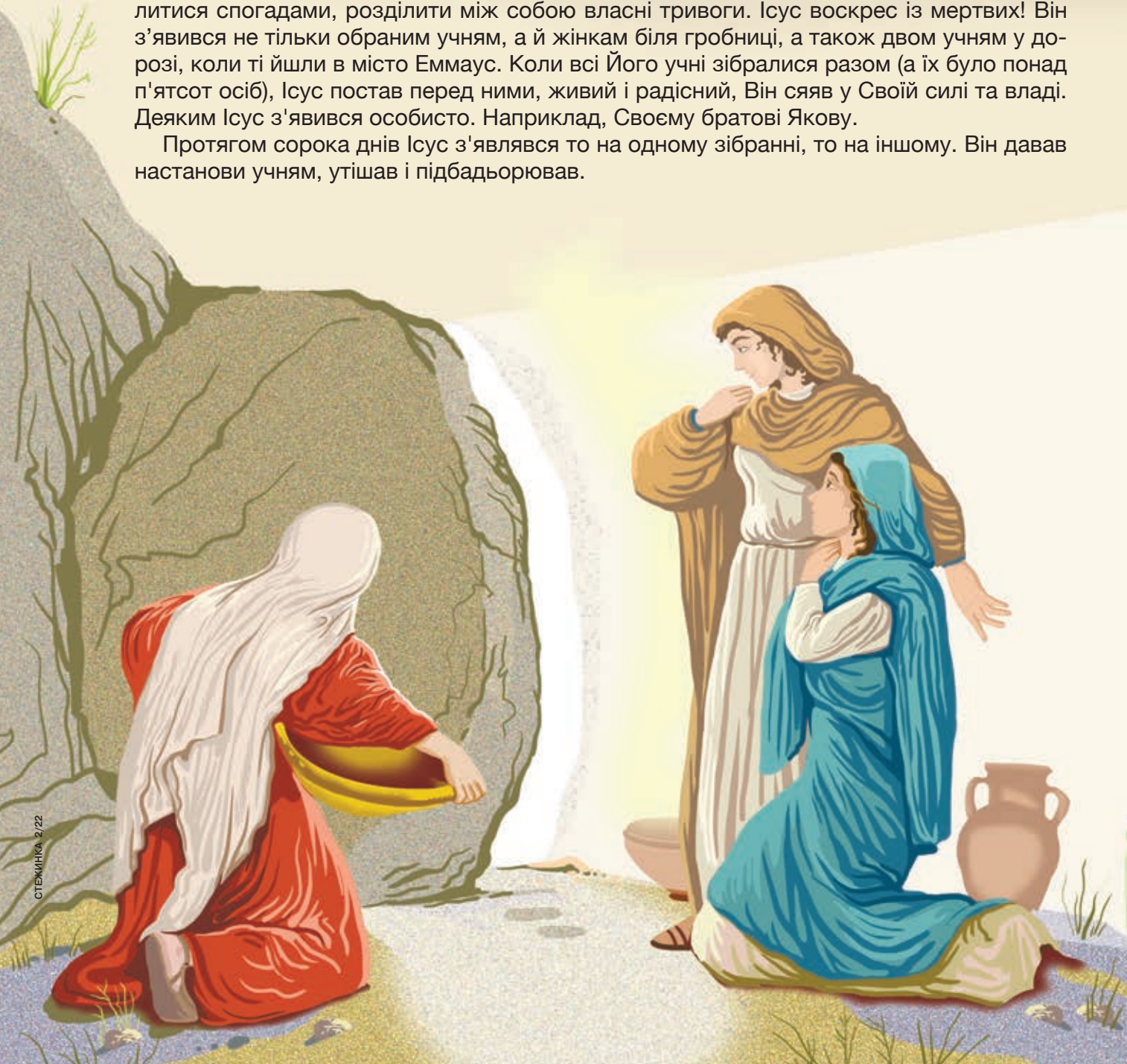
ВОЗНЕСІННЯ

Вальдемар Цорн

Перші дні після розп'яття Ісуса Христа для Його учнів і послідовників були дуже важкими. Усі їхні сподівання розвалилися, як піщаний замок. Їхнього Вчителя й Наставника, Який зцілював безнадійно хворих, очищав від прокази й неодноразово воскрешав мертвих, розіп'яли! Він помер у страшних муках. Учням здавалося, що весь світ занурився в морок. Це і справді відбулося в мить смерті Ісуса. Але потім сталося диво!

Ісус з'явився! Просто посеред кімнати, де вони зібралися, щоб помолитися й поділитися спогадами, розділити між собою власні тривоги. Ісус воскрес із мертвих! Він з'явився не тільки обраним учням, а й жінкам біля гробниці, а також двом учням у дорозі, коли ті йшли в місто Еммаус. Коли всі Його учні зібралися разом (а їх було понад п'ятсот осіб), Ісус постав перед ними, живий і радісний, Він сявав у Своїй силі та владі. Деяким Ісус з'явився особисто. Наприклад, Своєму братові Якову.

Протягом сорока днів Ісус з'являвся то на одному зібранні, то на іншому. Він давав настанови учням, утішав і підбадьорював.

Настав день, коли Ісус запросив апостолів, обраних учнів, на гору. Вони не знали, навіщо потрібно йти з Христом на вершину гори. Ісус був попереду. Потім Він повернувся до учнів і сказав, щоб вони залишалися в Єрусалимі й очікували обіцяного їм від Отця. Він обіцяв, що пошле їм Духа Святого, Утішителя, Який завжди буде з ними, навчить їх усього, нагадає їм усе, чого Ісус навчав три роки.

У першому розділі книги Дії апостолів про це написано так: «І, зібравшись із ними, Він наказав їм не відлучатися з Єрусалима, а чекати обітницю Отця, “про яку ви чули від Мене. Бо Іоан хрестив водою, а ви через декілька днів будете охрещені Святим Духом!” Тож вони, зійшовшись, питали Його: “Господи, чи не в цей час Ти відновлюєш царство Ізраїлю?”»

Він же сказав їм: “Не вам знати часи й пори, які Отець установив Своєю владою. Та ви приймете силу, коли зійде на вас Святий Дух, і будете Мені свідками в Єрусалимі, і по всій Іудеї і Самарії, і аж до краю землі”. Сказавши це, Він піднявся у них на очах, і хмара взяла Його з їхнього виду. І коли вони пильно дивились на небо під час Його відходу, ось стали перед ними два мужі в білому одязі, які й сказали: “Мужі галілейські! Що ви стоїте і дивитесь на небо? Цей Ісус, Який вознісся від вас на небо, прийде таким же чином, як, ви бачили, Він відходив на небо”».

Один з учнів, на ім'я Матвій, записав дуже важливі слова Ісуса перед Його вознесінням. Ними апостол закінчує своє Євангеліє: «“Дана Мені вся влада на небі і на землі. Тож ідіть і зробіть учнями всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх дотримуватись усього, що Я заповів вам. І ось Я з вами в усі дні до кінця світу!” Амінь».

Як ти вважаєш?

1. Скільки днів Ісус являвся Своїм учням після Свого воскресіння?
2. Яке доручення дав Ісус Своїм учням?
3. Яку обіцянку дав Ісус Своїм учням?

БОГ ХОЧЕ, ЩОБ Я РОЗПОВІДАВ ПРО НЬОГО ІНШИМ

Уяви, що в новій крамниці усім дітям дають класні подарунки. Ти вже отримав подарунок, і продавець попросив розповісти про це всім твоїм друзям. Що б ти зробив? Ти, напевно, розповів би друзям, де саме вони можуть отримати крутий подарунок.

Бог приготував для нас найкращий подарунок на світі! Якщо ти визнав Ісуса Христа Спасителем від усіх твоїх гріхів, Він подарував тобі вічне життя. Це означає, що ти маєш нове життя від Бога й колись будеш із Ним на Небесах. Вічне життя неможливо придбати за жодні гроші. Бог пропонує його безкоштовно тим, хто приймає Ісуса як Спасителя.

Тобі теж, цілком імовірно, хтось розповів про Ісуса. Бог хоче, щоб і ти ділився цією рятівною звісткою з іншими.

Уяви, що ти розповів своєму другові про те, що подарунок дійсно існує, і як можна отримати його у крамниці. А твій друг у відповідь лише посміявся, розвернувся й пішов. Тобі, напевно, буде трохи сумно. Але ти знаєш, що вчинив правильно, не приховавши цю новину.

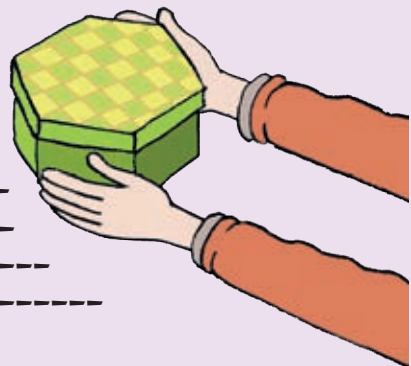
Може статися, що ти розповіси комусь про вічне життя, а тебе висміють.

І все ж дуже важливо продовжувати ділитися цією звісткою з іншими.

Чи хочеш ти розповісти комусь про великий подарунок Бога? Чи не приховаєш ти це від інших? Знаєш, як розповісти Благую звістку? Допоможе тобі в цьому саморобка на с. 28.

ЩО Б ТИ РОЗПОВІВ ДРУЗЬМ ПРО ІСУСА?

МОЛІТВА

Дорогий Господи, допоможи мені розповісти на цьому тижні комусь про те, як отримати дарунок вічного життя. Амінь.

КРОСВОРД

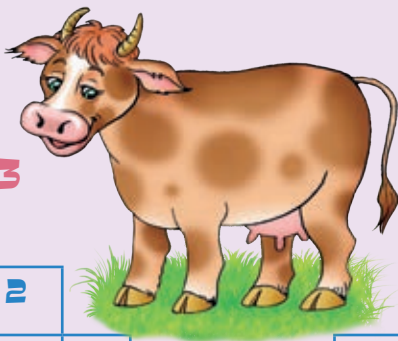
Ельвіра Цорн

Запиши назви того, що бачиш на малюнках, у клітинки кросворда відповідно до нумерації. У рядочку за номером 9 ти прочитаєш, що було над головою Ісуса, коли Він висів на хресті.

10

3

9

1

2

3

4

5

6

2

12

11

8

7

9

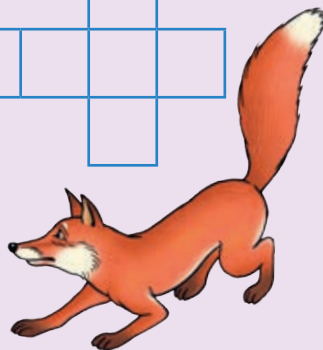
а н ч

10

1

7

11

12

5

6

4

8

ДОРОГОВКАЗ

Дебора Лавал

Ніко був просто в захваті. Десь пів року тому Рафаель почав вести підліткову групу в їхній церкві. Відтоді Ніко регулярно ходив на зустрічі, а щонеділі – на богослужіння. Рафаель був високим, спортивним і дуже веселим, а його віра в Бога по-справжньому заразливою.

У суботу планували особливий вечір. Було запрошено християнський музичний гурт, і троє хлопців із підліткової групи збиралися засвідчити, як Бог змінив їхнє життя. Допомогати запросили всіх. Ніко підготував сцену, налаштував звук та освітлення.

– Запрошуйте своїх друзів, – час від часу повторював Рафаель, – і моліться, щоб Бог у цей вечір торкався людських сердець.

Ніко щиро молився щодня. Він запросив кількох однокласників: Івана – баскетболіста, який мріяв стати професійним спортсменом; Мишка – старосту класу; Аліну, яка цілий рік провчилася у школі в Австралії; Веню – сусіда по парті; Стеллу – найпопулярнішу дівчинку у класі та Марка, батьки якого були агентами з нерухомості. Сім'я Марка жила у величезному будинку з сауною, басейном і власним баром у підвалі. Саме Марку Ніко хотів довести, що церква така ж крута, як і вечірки в його будинку. А ще Ніко запросив хлопців із футбольної команди. Решту запрошень він розклав у їдальні. Ніко із захопленням розповів Рафаелю, що особисто запросив 22 людини. «Як мінімум половина з них точно прийде», – міркував хлопчик.

У суботу, повернувшись додому по обіді, тато натрапив на Ніко, який похмуро втупився в телефон.

– Знав же я, що телефон не зробить тебе щасливішим, – сказав тато й підморгнув синові.

Ніко отримав свій смартфон лише два місяці тому після інтенсивних перемовин із батьками.

– Та не в цьому справа, тату. Хлопці один за одним пишуть, що не придуть сьогодні ввечері. Нічого не розумію! Мені потрібно було стільки хоробрості, щоб запросити їх на підліткову групу! Я так хотів, аби вони прийшли! Стількох людей запросив! Але в усіх, виявляється, інші плани, кращі...

– Зрозуміло... Покоління інстаграма... Що, справді всі відмовилися? – поцікавився тато.

– Так... – розчаровано відповів Ніко, шкодуючи, що так старався й витратив стільки сил і часу.

До кухні зайшла мама, навантажена пакетами й сумками.

– Привіт, сім'я! Я от щойно зустріла Луїзу з мамою, які живуть навпроти, й запросила дівчинку на вашу підліткову групу сьогодні ввечері.

– О, до речі, – додав тато, – сьогодні одна жінка привела п'ятьох дітей на мовний курс для біженців. Старший, Набіль, приблизно твого віку, і я подарував йому запрошення на ваше підліткове.

Ніко спантеличила така старанність батьків запросити підлітків на групу:

– Ого! Ну, тобто добре, що ви їх запросили!

– Ніко, знаєш, нас дійсно вразило, як серйозно ти взявся за справу, – похвалив сина тато. – Ніщо нас так не тішить, як бачити твоє бажання, щоб люди приходили до Ісуса. Це нас підштовхнуло вийти зі своєї зони комфорту й вибудувати контакти з людьми. Адже ми всі щодня маємо справу з абсолютно різними людьми. Іноді досить усмішки, доброзичливого слова або підбадьорення, щоб стати справжнім свідченням. Але час від часу ми можемо запрошувати людей на різні заходи в церкві або до себе в гості. Ми хочемо тепер робити це частіше. Те, що ви робите на підліткових зустрічах, гідне наслідування.

Ніко прикусив нижню губу. «Головне – не заплакати», – стримувався він. Слова тата зворушили хлопчика. Він дуже пишався своїми батьками, хоч іноді й соромився їх. Зрештою, вони мають одну мету: нести людям Благую звістку.

– Ну гаразд, я поїхав тоді. За дві години вже початок.

Ніко скочив на велосипед і помчав до церкви. Приїхавши на місце, він помітив Рафаеля, який розмовляв із хлопчиком-біженцем.

– Привіт, Ніко! Добре, що ти вже тут. Це Набіль. Він переплутав час і прийшов раніше. Якщо хочете, можете разом закріпити дроти, що залишилися, й підготувати стіл із частуванням.

– З радістю! – Ніко з нетерпінням чекав початку заходу.

Вечір був пречудовий. Навіть мама його не зіпсувала, прийшовши під час програми разом із Луїзою. Після музики та свідоцтв Ніко весело спілкувався із Набілем, Луїзою та хлопчиком із паралельного класу, який узяв запрошення зі шкільної їдальні. Ніко познайомив гостей зі своїми друзями з підліткової групи. Усі багато сміялися й під кінець здружилися.

Після групи, коли приміщення прибрали й усе розставили на свої місця, Рафаель із помічниками влаштувалися на підлозі.

– Оце так, ми можемо дійсно бути вдячними Богу за цей чудовий вечір! – із захопленням сказав Рафаель.

– Це точно! – погодився Ніко. – Хоча ніхто з тих, кого я запрошував, не прийшов, проте були ті, кого зовсім не очікував побачити.

Інші діти відчували те саме. Рафаель усміхнувся:

– «На дороги й на загороди» – сказав якимось Ісус, описуючи схожу ситуацію. Прочитати цю історію можна в 14-му розділі Євангелія від Луки. Не так просто запрошувати людей до Ісуса. Вечір сьогодні був особливий. І ми обов'язково підготуємо таку програму знову. Але пам'ятайте, що головне свідчення – це ваше життя. Воно схоже на безперервно освітлену вітрину, через яку інші можуть бачити, що означає бути послідовником Ісуса Христа. І життя ваше світиться лише тоді, коли ви з усього серця прямуєте за Христом.

Ніко майже останнім повертався на велосипеді додому. Він проїжджав повз крамницю, а поряд розташовувалася поліклініка. На світловій рекламі миготіла червона стрілка, вказуючи на вхід. Було написано: «Тут ваше здоров'я».

«Я теж хочу бути таким дороговказом, який звертав би увагу людей на Ісуса, – подумав Ніко. – Навіть якщо на цьому шляху Він посилає мені зовсім інших людей».

ВОСКРЕСІННЯ І ЖИТТЯ

Штефан і Сусанна Вайлер

**Ісус сказав їй: «Я — воскресіння і життя:
хто вірує в Мене, хоч і помре, оживе».
Ін. 11:25**

Мама Кім останнім часом частіше буває вдома, ніж раніше. Незабаром народиться малюк, тому їй більше не потрібно їздити на роботу. Кім багато молилася, щоб мама частіше була вдома. А потім раптом мама повідомила, що невдовзі Кім матиме братика чи сестричку.

Кім уже цілий рік ходить до церкви на підліткові зустрічі, де разом з іншими дівчатами щотижня вчить новий вірш із Біблії. Вірш цього тижня:

**Ісус сказав їй: «Я — воскресіння і життя:
хто вірує в Мене, хоч і помре, оживе».
Ін. 11:25**

Кім знає, що лідер групи насамперед запитає, кому сказав ці слова Ісус. Кім має власну Біблію, тому вона почала читати: «Євангеліє від Івана... Добрий Пастир... Не те, це ж розділ 10. Розділ 11, – промурмотіла дівчинка. – Ага, ось воно».

У заголовку написано – «Воскресіння Лазаря». Кім замислилася. Вона багато молилася за свою маму. Може, їй просто прочитати цю історію вголос?

– Мамо, – Кім прочинила двері вітальні, – можна прочитати тобі одну історію?

Мама усміхнулася:

– Раніше я тобі читала історії, чому б тепер не зробити навпаки?

Кім зручно вместилася на дивані, притулилася до мами, й жінка обійняла доньку. Кім почала читати про Лазаря з Віфанії, який був тяжко хворий. У тому селищі жили і його сестри – Марія та Марфа. Марія була тією дівчиною, яка помазала ноги Ісуса миром та обтерла їх волоссям. Кім поглянула на маму. Та дивилася у вікно і про щось думала.

– Коли з'явиться малюк? – запитала Кім.

– Десь за чотири тижні, – відповіла жінка.

– Радієш уже появі немовляти?

– Не знаю, іноді радію, іноді... – запнулася мама.

«Мама змінилася», – подумала Кім. Раніше вона розлютилася б, якби Кім запропонувала прочитати щось із Біблії. Мама знає, що Кім вірить в Ісуса Христа. Сталося це після смерті подруги Лізи. Відтоді Кім ходить до церкви на підліткову групу, а щонеділі – на богослужіння з батьками Лізи.

– Читати далі? – зніяковіло запитала Кім.
– Історія мені знайома, – відповіла мама. – Чому ти захотіла прочитати мені саме її?
– Ми вчимо щотижня вірш із Біблії, а потім обговорюємо його. Ось я і подумала, що добре б знати всю історію. Хочеш дізнатися, що це за вірш? – і, не чекаючи відповіді, Кім прочитала:

**Ісус сказав їй: «Я — воскресіння і життя:
хто вірує в Мене, хоч і помре, оживе».
Ін. 11:25**

Справа ось у чому: якщо вчити такий вірш, потрібно знати, кому ці слова сказав Ісус. Адже так?

– І кому Він сказав? – глузливо запитала мама.

– Зачекай хвилинку.

Кім провела пальцем по рядку. Вона боялася, що мамі стане нудно.

– Так ось, Лазар помер. Коли Ісус прийшов до Віфанії, Лазар уже чотири дні був мертвий. Тепер читаю далі: «Віфанія ж була поблизу Єрусалима, стадіях у п'ятнадцяти; і багато хто з іудеїв прийшов до Марфи й Марії втішити їх у скорботі за їхнім братом. Марфа, як тільки почула, що йде Ісус, пішла й зустріла Його; Марія ж сиділа вдома. Марфа сказала Ісусу: “Господи, якби Ти був тут, то мій брат не помер би. Та й тепер знаю, що все, чого Ти тільки попросиш у Бога, Бог Тобі дасть”». Мамусю, ти, напевно, не повіриш, але Ісус сказав Марфі, що воскресить її брата з мертвих, – промовила Кім.

– Я вірю, що так написано в Біблії. Але питання в тому, чи правда те, що написано в Біблії. Раніше ти й у Діда Мороза вірила, але тепер знаєш, що його не існує. Ти вже доросла та кмітлива й розумієш, що подарунки даруємо тобі ми. Не знаю, напевне, ці історії з'явилися так само, як і про Діда Мороза.

– Мамо, все, що тут написано, – правда. Ісус – Божий Син, але Він і Бог.

Аби закінчити розмову, мама сказала:

– Я підозрюю, що Ісус зараз скаже Марфі цей... ем... вірш, еге ж?

– Так. Подивимося, чи знаю я його напам'ять, – Кім простягнула мамі Біблію та показала пальцем на вірш. – Отут. Євангеліє від Івана, 11:25.

Кім глянула мамі в очі та сказала:

**Ісус сказав їй: «Я — воскресіння і життя:
хто вірує в Мене, хоч і помре, оживе».
Ін. 11:25**

Мама кивнула. Кім поцілувала маму в щоку.

– А тепер мені потрібно виконати домашню роботу, – сказала дівчинка й вийшла з вітальні.

Вона згадала свою подругу Лізу, яка померла. Кім знала, що Ліза жива. Її більше немає на землі, але вона є з Ісусом на Небесах. Кім молиться, щоб і її мама була врятована й вічно жила з Ісусом, і щоб малюк із самого дитинства знав історії з Біблії. Кім вирішила, що сама щовечора читатиме братику або сестричці Писання, а потім повторила золотий вірш:

**Ісус сказав їй: «Я — воскресіння і життя:
хто вірує в Мене, хоч і помре, оживе».
Ін. 11:25**

ВЕЛИКОДНІЙ ПЛАН

Вирушай із нами в подорож слідами Великодня.
Цей план читання Біблії допоможе тобі підготуватися до чудового свята.
Почни за два тижні до великоднього тижня й читай щодня один уривок.

День 1: Євангеліє від Матвія, 21:1–11

Що кричали люди, коли Ісус в'їжджав у місто? Ти знаєш, що означає «осанна»? Це означає «спаси нас». Ми потребуємо Ісуса, лише Він може врятувати нас.

День 2: Євангеліє від Марка, 14:12–16

Що мали на вечерю Ісус та Його учні? Ти знаєш, що означало свято Пасхи за часів Христа? Ісус мав стати пасхальним ягням (ідеальною жертвою), взявши на Себе гріхи всього світу.

День 3: Євангеліє від Луки, 22:14–23

Що сказав Ісус про хліб і чашу під час святкування Пасхи з учнями? Ісус був готовий померти за кожну людину. Христос хотів залишити нагадування про те, що Він зробив для нас. І тепер, коли віруючі у Христа й ті, хто охрестився у воді, приймають хліб і вино, то згадують смерть Ісуса Христа на хресті.

День 7: Євангеліє від Марка, 14:55–62

Що сталося з Ісусом, згідно з цими віршами? Що про Христа кажуть люди? Деякі з них говорили неправду про Нього. Бог хоче, щоб ми завжди казали правду.

День 6: Псалом 40:10

Цей псалом, який написано задовго до народження Ісуса, пророкує, що станеться із Сином Божим. Про що йдеться в цьому вірші? Про чію зраду тут мова?

День 5: Євангеліє від Івана, 18:1–11, і Євангеліє від Луки, 22:47–53

Що сталося з Ісусом, згідно з цими віршами? Що зробив Петро, коли прийшли солдати? Він витягнув меч і відтяв вухо одному зі слуг первосвященника. Що зробив у відповідь Ісус? Він зцілив раба. Хоча Ісуса прийшли заарештувати, Він проявив любов!

День 4: Євангеліє від Івана, 13:21–28

Ісус знав, що один з учнів мав Його видати. Що означає зрадити когось? А тебе зраджували друзі?

ЧИТАННЯ БІБЛІЇ

Олеся Ісаак

День 8: Євангеліє від Матвія, 26:69–75

Що сталося з Петром, згідно з цим уривком? Він збрехав, що не був знайомий з Ісусом. Чоловік боявся стати на бік свого Вчителя. Що трапилося, коли проспівав півень?

День 11: Євангеліє від Матвія, 27:45–54

Щось дивне сталося в цих віршах. Спочатку завіса у храмі розірвалася надвоє. Потім стався землетрус. І люди, які давно померли, воскресли. Як ти вважаєш, чому все це сталося в мить смерті Ісуса?

День 12: Євангеліє від Івана, 19:38–42

Хто взяв тіло Ісуса? У цьому уривку ми читаємо, як двоє людей, які були таємними учнями Ісуса Христа, відверто визнали, що слідують за Ним. Бог не хоче, щоб ми були таємними учнями. Він хоче, щоб усі навколо знали, в Кого ми віримо.

День 9: Євангеліє від Матвія, 27:11–26

Кого народ хотів звільнити замість Ісуса? Люди кричали, щоб Пілат відпустив Варавву – злочинця. Варавві дарували другий шанс: замість покарання його звільнили. Ісус дає людям другий шанс.

День 10: Євангеліє від Матвія, 27:33–37

Це був дуже сумний день. Ісус умирав на хресті за наші гріхи. Він страждав, аби ми могли жити з Ним вічно.

День 13: Книга пророка Ісаї, 53:5–7

У цьому уривку йдеться про Ісуса. Він зазнав за нас страждань, щоб наші гріхи було прощено.

День 14: Євангеліє від Матвія, 28:1–8

Це найдивовижніша мить Великодня! Що сталося, відповідно до цих віршів? Ісус воскрес! Він живий! Він з'явився жінкам.

День 16: Євангеліє від Матвія, 28:16–20

Ці вірші часто називають «Великим дорученням». Це доручення дано й нам. Що ми повинні робити, щоб виконати Велике доручення Ісуса? Ти теж можеш розповідати людям про Христа!

День 15: Євангеліє від Матвія, 28:11–15

Як відреагував первосвященник, коли почув, що Ісуса більше немає у гробниці? Так, первосвященник заплатив солдатам, аби ті збрехали. Попри всі страждання Ісуса ми знаємо, що Він воскрес із мертвих. Гробниця порожня!

МІСІОНЕРИ

Автор Олена Чепілка. Уривок із книжки «Двійнята»

Ілля й Тетянка на уроках недільної школи залюбки слухали історії про життя місіонерів. Вони теж мріяли одного дня стати місіонерами.

– Я поїду в Індію, – мріяла Тетянка перед сном. – Там така краса!

– А я в джунглі до індіанців вирушу, – додавав Ілля.

– Ні, поїхали краще зі мною в Індію, бо тебе індіанці з'їдять.

– Ні, не з'їдять. Я їм привезу багато печива, цукерок, смаколиків різних, навіть тоді мене їсти? Поїхали краще зі мною! Ти будеш лікарем, а я – проповідником. Побудуємо в джунглях величезну церкву, навіть недільну школу організуємо.

– Ну, гаразд, я подумаю, – погодилася Тетянка.

Діти щодня грали в місіонерів. Із подушок вони споруджували човни, під столом напнули намет, лікували Тетяниних ляльок і проповідували їм про Божу любов. Завдяки новим іграшкам їхня «церква» зростала. Вечорами до місіонерів на служіння в гості приходили тато й мама. Молитися в іграшкових джунглях було саме задоволення, особливо після полум'яних проповідей Іллі. Удень хлопчик ретельно готувався до богослужінь, разом із мамою вчив напам'ять «золоті вірші» з Євангелія.

Одного разу після таких зборів тато серйозно запитав дітей:

– Ви і справді хочете стати місіонерами?

Діти здивувалися запитанню.

– Звісно, тату, звісно! – вигукнули брат і сестра в один голос.

– Ну тоді, гадаю, вам необхідно потренуватися в бабусі в селі. Багато її сусідів – дідусі та бабусі – досі не вірять у Господа, а їхнє земне життя може обірватися будь-якої хвилини. Як щодо того, щоб розповісти їм про Бога? Ілля міг би проповідувати, а ти, Тетяно, гарно співаєш і розповідаєш вірші. Але головне, діти, потрібно завжди молитися за тих, кому розповідатимете про Бога. І завжди намагайтеся допомагати іншим.

– Ілля, наприклад, добре миє посуд, – підхопила мама. – А Тетянка може полити квіти й підмести кімнату.

Ідея з брудним посудом Іллі не дуже сподобалася, але на що тільки не погодишся заради спасіння грішників?! Тому Ілля згідно кивнув:

– Гаразд, я митиму посуд, якщо треба. І коли ж ми вирушаємо, тату?

– Ми поїдемо всією сім'єю в село на цілий тиждень. Потрібно полагодити дах у бабусиній хаті, а ще на городі допомогти. Завтра ввечері вирушаємо.

– Ура! Як чудово! – діти були в захваті.

Наступний вечір діти проводили вже у старенькій бабусиній хаті. За великим дерев'яним столом розмістилася вся сім'я. Бабуся пригощала дорогих гостей запашним чаєм із пузатого мідного самовара та смачними пиріжками з домашнім яблучним повидлом.

– Їжте, мої любі, їжте! – примовляла вона, наливаючи чай у красиві чашечки з яскравими квіточками й золотими смужками.

– Бабусю, як у тебе добре! І як усе смачно! – вихваляв Ілля. – Коли я виросту, переїду до тебе жити назавжди.

– І я теж, – погодилася з братом Тетянка.

– А ви нічого не забули? – здивувався тато й усміхнувся. – А як же джунглі та Індія?

– Ну, ми приїжджатимемо до бабусі на свої місіонерські канікули, – вирішив Ілля, трохи поміркувавши.

– Так, до бабусі на канікули, – кивнула Тетянка, наминаючи пиріжок.

– А взагалі, бабусю, ми до тебе в село цього разу не відпочивати приїхали, а з дуже важливою справою, – повідомив Ілля, сьорбаючи чай із блюдечка.

– З важливою справою? – здивувалася бабуся.

– Угу, ми на репетицію приїхали. Тренуватимемося, як бути справжніми місіонерами, – пояснила Тетянка. – У тебе ж є невіруючі сусіди? Я їм пісні співатиму й вірші читатиму, а Ілля – проповідуватиме. Знаєш, як гарно він проповідує вдома?!

– А якщо треба, ми стареньким допомагатимемо, в їхніх будинках допоможемо прибрати, – додав Ілля.

– Справа і справді серйозна, – усміхнулася бабуся. – Я бачу, ви в мене зовсім уже дорослими стали, мої любі внуки. Але тренуватиметеся завтра, а зараз допивайте чай і вирушайте-но спати. Ранок за вечір мудріший.

Після сніданку Ілля й Тетянка разом із бабусею

вирушили на місіонерську ниву. Першою вони

відвідали маленьку тендітну бабуся Сте-

панівну, яка жила в сусідньому будин-

ку. Степанівна дуже зраділа гостям.

Вона вже сама молилася, бабуся її

навчила. Ілля розповів напам'ять

кілька віршів із Біблії та виго-

лосив майже цілу проповідь,

а Тетянка прочитала віршик.

Ані брудного посуду, ні іншої

роботи в будинку Степанів-

ни не було, тому місіонери

швидко звільнилися.

– Бабусю, ти нас до

справжніх грішників веди,

а не до своїх друзів, – по-

просив Ілля, – бо ми так і не

навчимося місіонерствува-

ти.

– Гаразд, гаразд, мої милі,

ходімо до бабусі Григорівни.

Я їй, звичайно, багато разів про Бога говорила, але вона в нас жінка з характером, особливо слухати не любить, а іноді й нагрубити може. Друзів вона не має, ніхто не любить до неї в гості ходити.

– А ми теж колись знали хлопчика, який зовсім не мав друзів через свій поганий характер. Ми навіть його трішечки боялися, – раптом згадала Тетянка.

– Так, він був невіруючим, а потім почав до нас у церкву з мамою і татом приїжджати, в недільну школу ходити. Тепер він наш друг, – пояснив Ілля.

– Ну, якщо ви маєте досвід, ходімо, – усміхнулася бабуся.

Діти з цікавістю дивилися на маленький дерев'яний будинок із похиленим дахом та вікнами, що були майже біля самої землі.

– Ой, який старий будинок! – вигукнула Тетянка.

– Так, як і господиня. Ну, гаразд, постукаймо, і голосніше, щоб нас почули, – пробурмотіла бабуся.

Ілля постукав у важкі вхідні двері. Усі затамували подих чи то від хвилювання, чи то щоб краще розчути, що відбувається за дверима. Нарешті почулося човгання, і за кілька секунд двері відчинилися. Перед ними з'явилася господиня будинку – суха маленька стара з колючими неприємними очима. Побачивши її, Тетянка відразу ж згадала казку про Бабу-Ягу, й раптом захотілося додому. Ілля теж притих і притулився до бабусі.

– Здрастуй, Григорівно, – ласкаво почала розмову бабуся. – Ось прийшли тебе провідати. Це мої внучата з міста приїхали.

– Заходьте, якщо вже прийшли, – невдоволено промимрила Григорівна беззубим ротом.

У кімнаті було темно, панував безлад, на незастиленому ліжку лежав величезний рудий кіт.

– Ух, бешкетнику, знову на ліжку заліз. Ану геть на вулицю! – скомандувала господиня й кинула в кота якоюсь ганчіркою.

Кіт зістрибнув із ліжка, стрімголов рвонувши у відчинені двері.

– Ти що захворіла, Григорівно? – запитала бабуся. – У кімнаті не прибрано, й ти невесела якась.

– Хворію. А ти що, знову з проповідями прийшла? Та я їх слухати не збираюся. Можеш забиратися з ними якнайдалі! Й онуків своїх забирай! У мене від дитячого галасу голова болить.

– Ти не хвилюйся, заспокойся. Шуміти і проповідувати ніхто не збирається. Ми з онуками в тебе трохи погосподарюємо: приберемо, посуд помиемо, обід зваримо – та й підемо додому.

Григорівна трохи побурчала для пристойності, а потім сіла на дерев'яну лавку біля вікна.

– А-а, робіть що хочете! Крім вас до мене все одно ніхто не прийде. Ілля, озираючись на всі боки, подумав, що роботи в хатинці вистачить на цілий тиждень, але вголос нічого говорити не став. А бабуся, весело засукавши рукава, запропонувала:

– Нумо, дітки, спочатку помолімося, а потім до роботи візьмемося.

Після молитви в усіх на серці стало веселіше.

Бабуся перестелила постільну білизну на ліжку й уклала Григорівну відпочивати.

– Ти лежи поки, а якщо ми щось не так робитимемо, кажи, – наставляла вона сусідку.

Та у відповідь лише махнула кістлявою рукою.

– Тетяно, а ти що мовчиш? Заспівуй-но. Нам веселіше працюватиметься.

Тетянка насторожено подивилася на кволу Григорівну й несміливо тоненьким голосочком затягнула: «Ісуса любов чудова є...»

Ілля вирішив підтримати сестру й теж почав співати. І дійсно, стало веселіше. Бабуся збрала зі столу брудний посуд і попросила Ілля помити його в мисці з гарячою водою. Потім діти витрусили запилені килимки, підмели й помили підлогу. Усі речі розставили по місцях. Діти лише дивувалися, як затишно і гарно стало у старенькому будиночку. Незабаром у грубці весело палахкотів вогонь і булькав грибний суп. Тетянка заспівала ще веселіше.

Вони всі разом пообідали. Потім, помивши і прибравши посуд, гості зібралися додому. Надходив вечір.

– Бабусю, ми сюди завтра прийдемо? – запитав Ілля.

– Звичайно, потрібно випрати білизну, сходити до крамниці по продукти, та й хвору ще раз відвідати.

Григорівна сердито насупила брови, але потім раптом усміхнулася і сказала:

– Приходьте, приходьте, я буду рада. Тільки про Бога свого мені не розповідайте, я нічому й нікому не вірю.

– Гаразд, гаразд, не хвилюйся, – усміхнулася бабуся.

Увесь вечір Ілля й Тетянка тільки й говорили про Григорівну, молилися, щоб Господь дав їй здоров'я і врятував її душу.

– Бабусю, а чому вона не хоче про Бога слухати? – запитав Ілля.

– Серце її від горя озлобилось. Син іще в дитинстві в річці втонув, дочка виїхала до міста й зовсім забула матір, навіть листів не пише. Іноді грошей трохи вишле на свята. От і все. Чоловік від важкої хвороби помер, вона довгі роки його доглядала. Тепер ось у всіх своїх бідах Бога звинувачує. А хіба вона Його просила допомогти? Бог для неї

чужий. У чому ж Його звинувачувати? Але люди цього не розуміють. Якби вона не була хворою, то сьогодні нас до себе нізащо б не пустила.

– А як же нам їй про Бога говорити, бабусю? Як проповідувати, якщо вона й чути нічого не хоче? – занепокоївся Ілля.

– А ми їй Христа в нашій турботі й любові покажемо! І співайте пісні, вони теж Божу любов сповіщають, – запевнила бабуся.

Цілий тиждень брат і сестра день у день ходили до старої Григорівни. Вони допомагали бабусі прати та прасувати, готували обіди та прибирали в будинку. А ще діти влаштовували для бабусі справжні богослужіння, разом співали, читали вірші, Ілля навіть проповідував, зовсім як у дитячій кімнаті в себе вдома. На превеликий подив, стара Григорівна слухала не перебиваючи. Діти помітили, що навіть очі її змінилися, немов у них якийсь світлий промінчик з'явився.

У день від'їзду в місто діти принесли Григорівні подарунки: Тетянка – свою з братом фотографію в дерев'яній рамочці, а Ілля – Євангеліє.

– Ми будемо сумувати за вами, – зізналася дівчинка, обіймаючи стареньку.

– Можливо, колись почитаєте Євангеліє, – невпевнено сказав Ілля, простягаючи Григорівні дорогоцінну книжку.

– Звичайно, почитаю, – усміхнулася бабуся. – Я, здається, починаю вірити, що Бог є. Якби не Він, хіба такі чудові дітки провели б цілий тиждень із хворою бридкою старою?

Тетянка пильно подивилася на бабусю. Тепер вона не здавалася їй Бабою-Ягою. Перед нею на дерев'яному стільці сиділа старенька самотня жінка.

– Ми ще до вас приїдемо, – сказала дівчинка й поцілувала м'яку зморшкувату щоку бабусі.

За чотири місяці бабуся Григорівна померла. Але вона встигла прочитати Євангеліє, яке дбайливо зберігала на столі поруч із фотографією своїх маленьких місіонерів. Бабуся Тетянки та Іллі на втіху онукам повідомила, що після їхнього від'їзду Григорівна стала уважно слухати про Бога. І навіть молилася.

– Я не сумніваюся, що з вас будуть чудові місіонери, – підбадьорив дітей тато. – Якщо навіть у вас не вийде поїхати у джунглі або в далеку Індію, пам'ятайте, навколо вас іще багато самотніх і нещасних людей, яким так потрібна увага й Божа любов!

ЮНІ ПРОПОВІДНИКИ

Олена Хеттлер

Ані й Мері живуть у маленькому селі Чкалове у Вірменії. У селі проживає всього 150 осіб. Дівчата дуже різні, але їх об'єднує віра в Бога й бажання розповісти про Нього іншим. А допомагає їм у цій важливій справі дитячий християнський журнал «Арахет» – так вірменською називається «Стежинка».

«Я беру новий випуск “Арахет”, іду до школи й даю його читати іншим дітям і вчителям», – говорить 12-річна Мері. Її тато – пастор церкви у Чкалові, в якій обидві дівчинки допомагають проводити дитячі богослужіння.

«Насамперед нам самим потрібно знати про Бога, – каже Ані, – тому ми спочатку читаємо журнал, а потім ідемо до друзів і розповідаємо їм. Я вважаю, що Бог щось говорить їхній душі, тому що вони з радістю читають “Арахет”».

Молодший брат Мері навчається у третьому класі. Його вчителька щоразу з нетерпінням чекає, коли школяр принесе свіжий номер журналу. Часом юні проповідники навіть не підозрюють, які дивовижні історії відбуваються після їхніх розмов з іншими: одна дівчинка навернулася до віри в Ісуса Христа, а за нею й уся її родина.

ЮТУБ БЛАГОВІСТВУВАННЯ

Олеся Ісаак

Існують різні способи розповісти людям про Бога. Кілька дітей із Києва (Україна) знайшли дуже оригінальний спосіб. Разом зі своєю керівницею Світланою Мерецькою діти записують на Ютубі відео, в яких розповідають підліткам про Бога. Нижче вони діляться своїми враженнями про це служіння.

«Ми й наші однолітки багато часу проводимо на Ютубі й дивимося різні відео. Зараз це не просто захоплення, там проходить значна частина часу й підлітків, і дітей, і дорослих».

«Багато чого батьки не дозволяють нам дивитися. Є контент нехристиянський, який нав'язує свої цінності. Він часто суперечить Божим цінностям».

«Канал “Стежинка” – це дуже класна можливість і розважатися, і дізнатися щось новеньке й корисне в невимушеній формі. І ще чудово, що є альтернатива тому, що пропонує інтернет. Це не просто дозволено дивитися, це корисно! Ми раді, що можемо ділитися цими відео з друзями».

«Буває, що хочеш комусь із друзів про Бога розповісти, але соромишся чи не знаєш, як почати. А так можна відео надіслати, а друг, може, запитає про те, що його зацікавило, поділиться враженнями. І таким чином з'явиться нагода поговорити про біблійні істини, торкнутися важливих тем і розповісти, що про це каже Біблія».

*Христина та Аня Давидюк, Аня й Маша Юхименко,
Маша Китаєва, Матвій і Мелісса Мерецькі*

ЗАВЖДИ РАЗОМ

3 життя місіонера в Естонії Олексія Мюллера

Олена Хеттлер

Олексій Мюллер – головний редактор християнської радіостанції «Сімейне радіо Елі», співробітник Місіонерського союзу «Світло на Сході» в Естонії. Ця місія видає і журнал «Стежинка», який ти зараз тримаєш у руках.

Запитання Олексію за допомогою перекладача ставили діти сім'ї Варкентін зі Швейцарії: 12-річна Коралі та її брати Ансгар (13 років), Йост (11), Арвід (10) і Крістофер (8).

Коралі: Чому ви стали місіонером?

Коли я увірував у Бога, мені було 16 років. Одного разу зі мною стався такий випадок. Я потягом повертався додому в Естонію. Я стояв перед відчиненим вікном у вагоні й дивився на вечірнє небо й зорі, й раптом з'явилось бажання помолитися. «Господи, – вимовив я, – хочу присвятити Тобі все своє життя!» Пізніше я почав читати Біблію, навчався, потім отримав запрошення працювати в місії «Світло на Сході». Озираючись, бачу, що Бог чує наші молитви й відповідає на них. Він живий, реальний.

Олексій у радіостудії

Коралі: Чи важко жити місіонеру в Естонії? Що це означає – бути місіонером?

В Естонії бути місіонером неважко, можна вільно свідчити про віру, є безліч можливостей для служіння. Якщо є бажання, то бути місіонером і розповідати про Бога може кожен, і ти теж – у себе у школі, у класі.

Ансгар: Скільки людей увірували через ваше місіонерське служіння?

Духовна робота – тривалий процес. З одним знайомим я довгий час говорив про віру, перш ніж він і його дружина покаюлися і приєдналися до церкви. Вони стали нашими добрими друзями. Це велика радість, коли бачиш результат. У більшості ж випадків ми, певно, тільки у вічності дізнаємося, хто навернувся до віри через наше свідчення.

Арвід: Як сім'я підтримує ваше служіння?

Наш девіз – «Завжди разом». Ці слова викарбувано на наших із моєю дружиною Лілією обручках. Маємо двох синів: Вільяму 16 років, Рейнхардту – 19. Ми намагаємося бути разом у християнських таборах, на молодіжних і дитячих проектах. Обговорюємо одне з одним плани, переживання й молимося разом.

Олексій, Лілія, Вільям і Рейнхардт

Крістофер: Чи багато людей слухають вашу радіостанцію?

У нас російськомовна аудиторія. Сигнал поширюється на 2 000 кілометрів, тому нас слухають не тільки в Естонії, а й у Росії, в Україні, Білорусі й навіть у Польщі. Радіостанції «Сімейне радіо Елі» вже 20 років. «Елі» означає «мій Бог» – так звертався розіп'ятий Ісус до Всевишнього.

Крістофер: Які християнські табори ви проводите?

Минулого року я брав участь у дитячому та сімейному таборі як пастор і духовний наставник.

Йост: Як проходять ці табори? Як ви розповідаєте про Бога?

Вранці та ввечері проповідуємо Євангеліє. Ми намагаємося доносити Благу звістку зрозумілою, доступною мовою. Для дітей проводимо біблійні уроки за допомогою вистав, пантомім, малюнків, відео. Протягом дня також проводимо багато ігор, адже й через них можна навчитися християнських істин. Під час ігор діти заздрять, засмучуються, якщо інший виграє, пишаються своїми досягненнями, сперечаються, лаються одне з одним. Потім ми обговорюємо з ними ці теми: «Якщо хтось виграв – порадій за нього, хтось програв – поспівчай!» Це зрозуміла мова для дітей.

Арвід: Чи можете ви поділитися якимось цікавим випадком, який стався, коли ви ділилися євангелієм?

Ось історія, яку я часто розповідаю в дитячому таборі. Якось на вулиці я зустрів безхатка. Він підійшов до мене і простягнув руку. Я сказав йому: «Друже, я не маю грошей, але маю радісну звістку: ти можеш отримати прощення гріхів. Дозволь я відвезу тебе в реабілітаційний центр, там тобі допоможуть, ти дізнаєшся про віру та церкву». Він послухав і каже: «Краще потім!» Розвернувся й пішов. На жаль, дуже багато людей реагує саме таким чином. Але «потім» може й не настати...

Ти можеш молитися...

Олексій навчається в семінарії. Це нелегко, адже він працює на радіо. Підтримай місіонера в молитві, щоб він упорався з навчанням.

Молися також за служіння радіостанції «Сімейне радіо Елі», щоб дедалі більше людей почуло Благу звістку й відгукнулися на неї.

Молися, щоб Господь і далі благословляв сім'ю Олексія, щоб була єдність у служінні.

Співробітники «Сімейного радіо Елі»

ХТО Я?

Варвара Насон

Бог поселив мене й моїх родичів у морях та океанах, а також у річках, що впадають у море. Усе своє життя я проводжу у воді. Можливо, ти мене бачив, коли я вистрибував із води. Мене створено гарною та граційною істотою. За формою мій плавник нагадує хвилю. І плаваю я дуже швидко. Моє тіло завдовжки приблизно 3 м, а важу я близько 300 кг. Я маю гострі зуби, їх у мене 272. Я належу до великих морських мешканців, які дихають легенями, а не за допомогою зябер.

Проте я не риба, а ссавець! Я народився, як усі ссавці, а не з'явився, як риба з ікринки. Я годую дитинчат молоком. А ще я теплокровний: Бог створив мене так, що моє тіло має постійну температуру, незалежно від температури довкілля.

Мій мозок ніколи не відпочиває, навіть коли я сплю. Це необхідно для того, щоб я міг постійно дихати, інакше можу просто потонути у воді.

Через те що вода в морях та океанах не відрізняється хорошою прозорістю, мій зір дуже слабкий. Проте слух розвинено пречудово. Крім цього, я добре орієнтуюся в товщі води особливим способом, видаючи спеціальні звуки та вловлюючи їх.

Зі своїми родичами я розмовляю спеціальною мовою. Мій словниковий запас сягає 14 000 звукових сигналів. Люди не розуміють нас, оскільки ми говоримо швидко, сигнали випускаємо на дуже високих, ультразвукових частотах. Це – щebet, вереск, скрегіт, клацання, плямкання, скрипи, писк, рев, крики, квакання і свисти. Людська мова для нас занадто повільна й багатослівна.

Я та мої родичі харчуємося молюсками, різними видами риб, а також іншими дрібними водними тваринами. За день я з'їдаю до 30 кг риби, на яку полюю не один, а разом зі своєю зграєю.

Я дуже допитливий.

У нас численне потомство, а самка й самець ніколи не розлучаються. Жодні інші тварини не люблять своїх дитинчат так сильно, як ми. Ми їх виховуємо й навчаємо, беремо із собою на полювання.

На жаль, наша чисельність знижується з кожним роком. Мої вороги – це косатки та браконьєри. Але, попри це, ми доброзичливі до людей і дуже їм довіряємо. Траплялися випадки, коли ми рятували людину, яка потопала, якщо опинялися поряд.

Люди навчилися дресувати нас, як собак. Під час тренувань для різних шоу люди часто підгодовують нас рибою.

В армії США ми служимо, допомагаючи військовим боротися з терористами, а також виконуємо функції з охорони акваторій. Військові використовують нас як розвідників.

Дослідивши техніку нашого руху у воді, вчені побудували підводний човен. Завдяки таким дослідженням вдалося створити штучну обшивку корпусу підводного човна з унікальними характеристиками.

У неволі я живу не більше п'яти років, а от у природному середовищі здатний дожити до п'ятдесяти років.

Ти вже впізнав мене?
Я – дельфін (Delphinidae).

ВЕЛИКОДНІЙ ВІНОК

Тобі знадобляться:

- щільний картон;
- ножиці;
- велика тарілка;
- маленька тарілка;
- кольорові олівці;
- клей.

Ісус возноситься на небо

«Він угору возноситься став, а хмара забрала Його з-перед їхніх очей...»

Дії апостолів, 1:9

Інструкція:

1. Поклади тарілку на щільний картон, обведи її олівцем і виріж коло.
2. Поклади маленьку тарілку в центр кола, обведи її олівцем і виріж маленьке коло. У тебе вийшов вінок із картону.
3. Перемалюй фігурки та овали з біблійними віршами, випиши вірші в овали. Розфарбуй фігурки й біблійні вірші (або перейди на сайт <https://t1p.de/r14t> і роздрукуй готовий матеріал).

4. Приклей фігурки, а до них відповідні вірші у правильному порядку за годинниковою стрілкою.

Ісус воскрес

«Нема Його тут, – бо воскрес, як сказав».

Євангеліє від Матвія, 28:6

Ісуса розп'ято на хресті

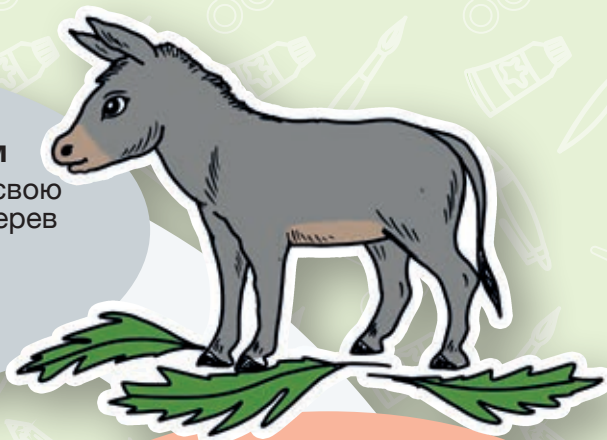
«А коло години дев'ятої скрикнув Ісус гучним голосом, кажучи: "Елі, Елі, лама савахтані?" цебто: "Боже Мій, Боже Мій, нащо Мене Ти покинув?" ...А Ісус знову голосом гучним іскрикнув, – і духа віддав...»

Євангеліє від Матвія, 27:46, 50

Ісус в'їжджає в Єрусалим

«І багато народу стелили одержу свою по дорозі, інші ж різали віття з дерев і стелили дорогою».

Євангеліє від Матвія, 21:8

Ісус вечеряє з учнями

«Узявши ж хліб і вчинивши подяку, поламав і дав їм, проказуючи: “Це тіло Моє, що за вас віддається. Це чиніть на спомин про Мене!” По вечері так само ж і чашу, говорячи: “Оця чаша – Новий Заповіт у Моїй крові, що за вас проливається»».

Євангеліє від Луки, 22:19–20

Ісуса зраджує один з учнів

«Поправді, поправді кажу вам, що один із вас видасть Мене!..»

Євангеліє від Івана, 13:21

Ісуса заарештовано. Петро зрікається Його

«Тоді він став клястись та божитись: “Не знаю Цього Чоловіка!” І заспівав півень хвилі тієї... І згадав Петро сказане слово Ісусове: “Перше ніж заспіває півень, – відречешся ти тричі від Мене”. І, вийшовши звідти, він гірко заплакав...»

Євангеліє від Матвія, 26:74–75

Ти можеш використовувати цей вінок, щоб розповісти своїм друзям про Ісуса Христа і про те, що Він зробив для всіх нас!

ГОЛГОФСЬКИЙ ХРЕСТ

Склав Вадим Кузнецов, 11 років, Україна

По горизонталі:

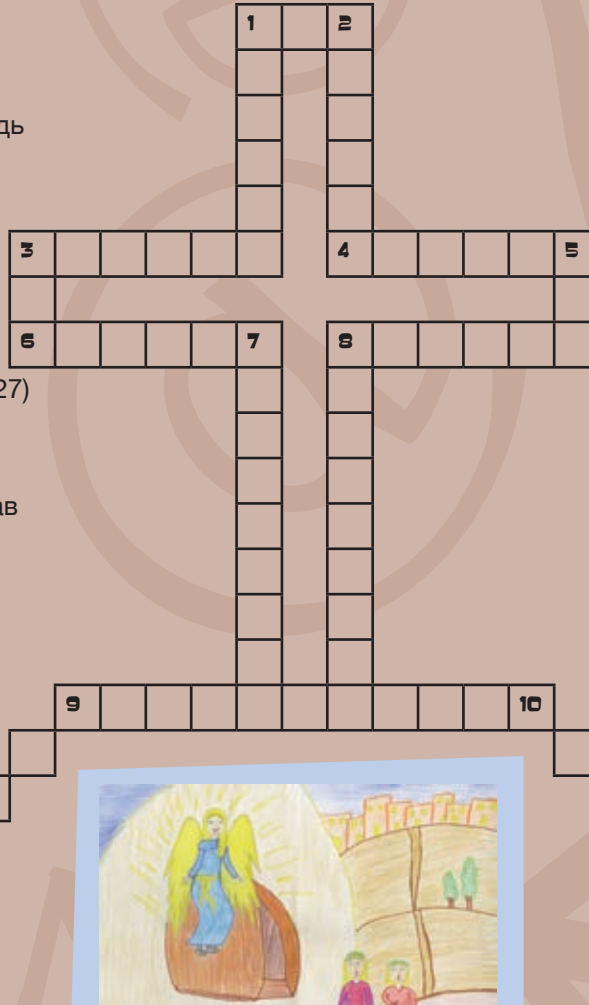
1. Творець світу (Бут. 1:1).
3. Місто, в якому жив Тимофій (Дії, 16:1).
4. «Зло _____ звернув Господь на його голову...» (1 Сам. 25:39).
6. Ісуса звинуватили в тому, що Він робив Себе _____ Богові (Ів. 5:18).
8. Як називали жертву, яку приносили з пшеничного борошна? (Єз. 46:14)
9. У що не вірили саддукеї? (Лк. 20:27)

По вертикалі:

1. Слово Боже.
2. Суддя в Ізраїлі, якого ангел назвав хоробрим мужем (Суд. 6:11-12).
3. Подарунок.
5. Цар Юдеї, який спалив бовванів у долині Кедрон (1 Цар. 15:13).
7. Рослина, плоди якої випросила Рахіль у Лії (Бут. 30:14).
8. Камінь десятої підвалини муру Золотого міста (Об. 21:20).

По діагоналі:

9. Учень із Кіпру, ім'я якого означає «син потіхи» (Дії, 4:36).
10. Маленьке дитинча вівці.

Тетяна, Україна

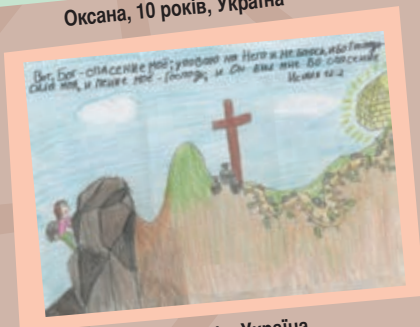
Оксана, 10 років, Україна

Катя, 12 років, Україна

Поліна, 11 років, Україна

Жанна, 13 років, Україна

Християнський журнал
для дітей молодшого та середнього
шкільного віку

Виходить шість разів на рік.

Видається на добровільні пожертвування.

Тираж 25 000 прим.

Засновник
РО «УМТ «СВІТЛО НА СХОДІ»

Головний редактор: Вальдемар Цорн

Відповідальний редактор: Анна Назаренко
Редколегія: Оlesia Ісаак, Ганна Мікусевиц (худ. редактор),
Олена Зенченко (літ. редактор), Ірина Савченко (коректор),
Олена Мікула (переклад віршів, творчих завдань з російської),
Ельвіра Цорн

Журнал зареєстровано в Міністерстві юстиції України.
Свідоцтво про державну реєстрацію:
серія КВ, № 23368-13208ПР від 24.05.2018.

Підписний індекс 06597

Адреса редакції в Україні:
РО «УМТ «СВІТЛО НА СХОДІ», вул. Хорольська, 30, м. Київ,
Україна, 02090.
Телефон: (44) 296-86-39; факс: (44) 296-87-73;
e-mail: info@sns.org.ua

Адреса редакції у Німеччині:
LICHT IM OSTEN, Postfach 1340, 70809 Korntal, GERMANY.
Телефон: +49 711 839908-23; факс: +49 711 839908-4;
e-mail: tropinka@lio.org
Instagram: tropinka_de

Адреса представництва у США:
USA, LIGHT IN THE EAST, P.O. Box 185, Orangevale, CA 95662
Tel.: +1 (916) 3483388, e-mail: liteusa@lio.org

**Оформити підписку на журнал, надіслати листи
і матеріали можна за будь-якою з наведених адрес.**

Пожертвування можна надіслати на адресу:

РО «УМТ «СВІТЛО НА СХОДІ»
р/р UA383052990000026006000117462
АТ КБ «Приватбанк» м. Києва,
Код ЄДРПОУ / ІНН: 14300272.

В призначенні платежу вказати:
«Пожертвування на журнал „Стежинка“», ПІБ, адресу і номер
телефону отримувача журналу.

Пожертвування із західних країн можна надіслати чеками на адресу
редакції у Німеччині або переказами на банківський рахунок:
IBAN DE07604500500009916425
SWIFT/BIC SOLADES1LBG
Kreissparkasse Ludwigsburg

Номер підписано до друку 03.02.2022.

Надруковано ТОВ «Новий друк»,
вул. Магнітогорська, 1, м. Київ, Україна, 02660.

Обкладинка. Іл. Діна Шельпук
С. 6-3 «Tägliche Entdeckungen», © Child Evangelism Fellowship,
ISBN 978-3-86699-272-6

С. 8-11. 3 журналу Ethos 8/2019, © Schwengeler Verlag AG
С. 12-15. 3 «Bibelverse für Kinder erklärt»,
© CLV, ISBN 978-3-8669965-4-0

С. 24-25. Фото © Zoja_hussainova_photography / instagram.com
С. 26-27. Фото © Adam Berkecz, Boris Drobnic, Joseph Ndungu,
Pegie Page, Ranae Smith / unsplash.com

Комп'ютерна верстка: Ганна Мікусевиц

Цитати Святого Письма наведено з Біблії в перекладі
І. Огієнка.

В оповіданнях «Воскресіння й життя» (с. 12)
і «Вознесіння» (с. 4) використано цитати з Нового Завіту
в перекладі Ю. Л. Попченка.

© «СВІТЛО НА СХОДІ», 2022.
ISSN 2194-3796

YouTube **stezhynka**

www.sns.org.ua @tropinka_ua

Роман, 13 років, Україна

Віка, 13 років, Україна

Яна, 14 років, Україна

Марко, 8 років, Україна

Вероніка, 7 років, Україна

Аня, 9 років, Україна

Відповіді:

До стор. 2. Велике доручення Ісуса Христа.

До стор. 7. КРОСВОРД. *По вертикалі:* 1. Равлик. 2. Суниця. 3. Корова. 4. Ялинка.
9. Небо. 10. Сова. *По горизонталі:* 5. Пастух. 6. Косуля. 7. Лисиця. 8. Овечка.
9. Напис. 11. Огірок. 12. Часник.

До стор. 30. КРОСВОРД «Голгофський хрест»: *По горизонталі:* 1. Бог. 3. Дерв'я.
4. Навала. 6. Рівним. 8. Хлібна. 9. Воскресіння. *По вертикалі:* 1. Біблія. 2. Гедeon.
3. Дар. 5. Аса. 7. Мандрагор. 8. Хрисопрас. *По діагоналі:* 9. Варнава. 10. Ягнятко.

ГОСПОДЬ ДОСТОЙНИЙ ПОКЛОНІННЯ

Едуард Скачков

Господь достойний поклоніння,
Великий Цар, Творець світів.
Послав Він Сина для спасіння –
Нас визволити від гріхів.

Спів ангелів лунає дивний,
Хвалою сяють небеса:
«Достойний, Господи єдиний!»
І наші вторять їм серця.

Вшануймо подвиг цей великий,
Неперевершений, святий.
Хвалу складають Божі діти,
Співай із ангелами й ти!